

Antifosfolipidantikroppar

Kardiolipin-antikroppar, anti-cardiolipin, anti-kardiolipin, beta2-glykoprotein, B2-glykoprotein

Klinisk mikrobiologi

Extern analys

Remiss

Utförs av externt laboratorium, Universitetssjukhuset Örebro.

Provtagning och provhantering

För provtagningsanvisning, öppna länken i [Provtagningsanvisningar](#).

Övrig information se [Universitetssjukhuset Örebro](#) webbsida.

För att provet ska skickas till annat laboratorium än det/de rekommenderade krävs en medicinsk motivering.

Övrigt

Indikation:

Misstanke om antifosfolipidsyndrom (APS), utredning av recidiverande trombos, spontanabort, cerebrovaskulär sjukdom m.m.

Medicinsk bakgrund:

Kardiolipin är en fosfolipid som förekommer i bakterie- och mitokondriemembran där den bidrar till att skapa en elektrokemisk potential som bidrar till intrasport av olika ämnen och till ATP-syntesen. Namnet kardiolipin har den fått på grund av att den först hittades i hjärtvävnad från djur.

Antikroppar mot kardiolipin ingår som ett klassifikationskriterium vid diagnos av APS och förekommer vid:

- autoimmuna sjukdomar som SLE, Sjögrens syndrom, RA, skleroderma, mixed connective tissue disease, polymyalgia rheumatica/arteritica, idiopatisk trombocytopen purpura och juvenil kronisk artrit.
- olika infektionssjukdomar som borrelios, syfilis, lepra, tuberkulos, mononukleos samt även vid t ex Q-feber och AIDS.
- olika neurologiska sjukdomar som myastenia gravis, multipel skleros och även vid Guillain-Barrés syndrom.
- läkemedelsbehandling med vissa neuroleptika, anti-epileptika och vissa p-piller.
- Antifosfolipidsyndrom (APS).

β_2 -glykoprotein 1 (β_2 GP), också kallat apolipoprotein H, är ett humant serumprotein. Antikroppar mot β_2 GP är en specifik markör för antifosfolipidsyndrom (APS) och ingår som ett klassifikation-kriterium vid diagnos av APS. Antikroppar mot β_2 GP fungerar också som cofaktor för ca 75% av autoantikroppar riktade mot kardiolipin när dessa ska binda till kardiolipin.

Antifosfolipidsyndrom (APS) förekommer dels primärt, dvs utan underliggande systemsjukdom eller sekundärt, tillsammans med en autoimmun sjukdom, oftast SLE. Sjukdomsmanifestationerna är bl a:

- venösa eller arteriella trombos.
- spontanabort, ofta i andra eller tredje trimestern.
- intrauterin tillväxthämning.
- neurologiska sjukdomar som TIA, cerebral infarkt, cerebral trombos, epilepsi.
- hudsymtom: livedo reticularis, bensår, hudinfarkter pga vaskulit.

Diagnosen ställs dels genom kliniska symtom, dels laboriemässigt genom påvisande av anti-kardiolipinantikroppar, påvisande av antikroppar mot beta-2-glykoprotein 1 och påvisande av lupus-antikoagulans. Lupusantikoagulans är IgG- eller IgM-antikroppar som förlänger blödningstiden pga att de agglutinerar fosfolipider förekommande i plasma. Det påvisas genom förlängd partiell tromboplastintid, att tiden ej normaliseras genom tillsats av normal plasma men genom tillsats av frystinade trombocyter eller fosfolipider.

Utarbetad av: Torbjörn Kjerstadius

Medicinskt ansvarig: Torbjörn Kjerstadius